

надпрѣдварять, и едва чыкать кога по-скоро да идѣть въ училище-то“. Азь казахъ, че не е на всждѣ така и че познавамъ и у мое-то си село много хора, кои-то теглять черны мжкы доклѣ да накаратъ дѣтца-та си да идѣть въ училище. „Така бѣше нѣкога и у насъ“, отговори той, „ала сега е съвсѣмъ друго-яче, па да видите само какъ легко и прилежно ся учять наши-ты дѣтца сега, и какъ ся радвать кога нѣчто научять. И всичко что научять какъ, умѣжть да го употребять и въ живота си. Само да чюете какъ хубаво приказывать приказкы и добры примѣры отъ Священно Писаніе, какъ умѣжть да пѣжть и да тълкувать праздничны-ты тропары, какъ знажть да ти кажжть на просто Евангеліе или Апостоль; какъ хубаво, чисто и вразумително четжть всякж книжж, коя-то имъ падне на ржкж, и какъ могжть да ти исприкажжть и съ свои думы онова что-то сж прочели; какъ хубаво пишжть, и всичко что потрѣбва у дома прѣсмѣтать и забѣлѣжять. Ала еще не е само това всичко что-то научвать дѣтца-та ни въ училище-то. Тѣхно-то добро обхожданіе, на кое-то тыи ся учять въ училище-то, служи ны за най-голѣмж радость и утѣшеніе. Наши-ты дѣтца кога сж у дома никакъ не сѣдять праздны, нѣ или прѣговарять уроцы-ты си, или си рѣшявать задавки, или пишжть, или пакъ ся старажть да помогнжть въ нѣчто на родители-ты си. Ни чясець не прѣминувать въ праздность, зачто-то, казвать, врѣмя-то е по-скжпоцѣнно отъ всяко богатство на свѣта. Утренна и вечеръ прѣдъ и послѣ обѣдъ отчитать приличны-ты молитвы, та и ные стари-ти ся учимъ на много нѣчто отъ тѣхъ; кое-то дѣте земе да кълне или да псува другы-ты дѣтца тутакси го помолять да не прави това, зачто-то е противно на третж-тж Божиж заповѣдъ, па вѣрвайте, и отъ псуваніе, на кое-то ные тврьдѣ много бѣхмы си навыкнжли, такорѣчи че ны отучихж сега наши-ты дѣтца, божемъ прѣдъ тѣхъ не смѣе никой да псува или да продума другж нѣкож лошж рѣчь, зачто-то тыи тутакси земжть да ны молять за да прѣстанемъ отъ такыва мръсны и грѣшны думы, съ кои-то ся врѣди и обижда милостивый Богъ. И тыя дѣтинскы молбы, съвѣти и забѣлѣжанія много по-силно дѣйствовать въ срьдце-то на насъ възрастны-ты, отъ колко-то ако быхмы чюли това отъ уста-та на единъ най-добъръ проповѣдникъ.“ О! пріятелю мой, отго-